

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΗΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι είδησεις.

Εκ Ναυπλίου.

Μανθάνομεν ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις ἐχθροὶ ἐφώρμησαν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, διὰ νὰ κυριεύσωσι τὴν παρὰ τὸ τεῖχος τῆς ἀκροπόλεως τοῦ ὕδατος πηγὴν· ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν πρὸς μεγάλην αὐτῶν ζημίαν. Ἡ πηγὴ αὕτη ἀνακαλυφθεῖσα παρὰ τῶν κατοίκων μετὰ τὴν πτώσιν τῆς ἀκροπόλεως ἐδιωρθώθη παρ' αὐτῶν καὶ ὠχυρώθη· κεῖται δὲ εἰς τὸ ἀριστερὸν τῆς εἰσόδου μέρος. Οἱ Τούρκοι ἀπώλεσαν τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν ἑλλειψιν τοῦ ὕδατος, ἀγνοοῦντες τὴν πηγὴν ταύτην· ἀλλ' ἡ ἀκρόπολις ἔχει ἄφθονον τὴν σήμερον ὕδωρ· διότι ἐκτὸς τῆς εἰρημένης πηγῆς ἔχει καὶ δεξαμενὰς εὐρυχώρους. Ἡ περὶ τῆς ἐφορμήσεως ταύτης κατὰ τοῦ ὕδατος εἰδήσις ἔφθασεν ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν στρατοπέδου· ἀλλὰ προσμένομεν καὶ ἔσωθεν τῆς ἀκροπόλεως διεξοδικωτέραν τοῦ πράγματος περιγραφὴν.

Κατὰ δὲ τὴν 15 τοῦ μηνὸς τούτου κατασκευάσαντες οἱ ἡμέτεροι ὑπόνομον εἰς τὸν Ἀλεξανδρινὸν λεγόμενον ἅγιον Γεώργιον, καὶ ἐμβαλόντες πῦρ ἐτίναξαν εἰς τὸν αέρα ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἐχθρούς. Ὁ ἐπιτήδειος ὑπονομοποιὸς Κ. Κώνστας Χουρμουζίτης ἐχρησίμευσε καὶ κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν πολιτικὴν τῆς ἀκροπόλεως, χρησιμεύει καὶ τώρα, Ὁ αὐτὸς ἐφάνη χρησιμώτατος καὶ εἰς Μεσολόγιον διὰ τοῦ ὁποίου μετέρχεται ἔργου.

Ἐξ Ἀθηνῶν 1 — 14 Αὐγούστου.

Αὐγούστου 1. Χθές, τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου, μετὰ τὸ δειλινὸν ἔρριψαν οἱ ἐχθροὶ σφαῖρας κανονίων 32, ἄλλας μὲν ὀκτὼν 18, ἄλλας δὲ 9, κατὰ τῶν μπουρτζίων, καὶ ἐπροξένησαν δι' αὐτῶν βλάβην ἱκανήν. Ἐγένοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως 16 βολαί. Οἱ ἐχθροὶ, μαθόντες ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἐμελλον ν' ἀποβῶσιν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ Σαλαμίνας, ἔτρεξαν ἐκεῖ, καὶ παραφυλάξαντες συνέλαβον 7 Ἑλλητας, οἵτινες κατεσκόπευον διωρισμένοι παρὰ τῶν στρατηγῶν. Εἰς ἐξ αὐτῶν ἀπέθανε τὴν κεφαλὴν πληγωμένος.

Σήμερον, ὁ Μπανούσης Σέρδανης καὶ ὁ Φερα-

εφέντης Δεβανεφέντης ἔστειλαν γράμματα πρὸς τὸν στρατηγὸν Γκούραν λέγοντες ὅτι, ἐπειδὴ ἐπίασαν ἐξ στρατιώτας τοῦ στρατηγοῦ Βάσσου, τοὺς ὁποίους καὶ ἔχουσι ζῶντας, τὸν παρακαλοῦσι, νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν Ἰουσουφεφέντην Δεβανεφέντην αἰχμάλωτον ὄντα, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀπολύουσιν καὶ αὐτοὶ τοὺς ἐξ στρατιώτας. (Σημειοῦνται δὲ ὅτι ὁ ἔδδαμος ἐναντιούμενος διὰ τῶν ὀπλῶν ἀπέθανε). Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίθη ὁ Ἑλλήν στρατηγός· “Ὁ Ἰουσουφεφέντης δὲν εἶναι αἰχμάλωτος· ἀλλ' εἶναι καὶ ζῇ ἐλεύθερος, ἀπολαμβάνων πᾶσαν περιποίησιν καὶ τὴν ἀνήκουσαν τιμὴν. Αἱ περιστάσεις ὅμως δὲν τῷ συγχωροῦσι, νὰ ἀπέλθῃ ἐντεῦθεν· διορθωθέντων δὲ τῶν πραγμάτων, θέλει ὑπάγει ὅπου θέλει ἀνεμποδίστως· καὶ ἂν θέλῃ ὁ Φερατεφέντης νὰ ἰδῇ καὶ νὰ ὁμιλήσῃ μὲ τὸν ἀδελφόν του Ἰουσουφεφέντην, ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἔλθῃ ὅπου θέλῃ, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ φρούριον. Τοὺς δὲ ἐξ στρατιώτας ἐλπίζω ὅτι θέλετε μεταχειρισθῇ, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ τιμὴ καὶ ἡ παληκαρία.”

Κανόνια ἐχθρικὰ ἐρρίφθησαν 40 κατὰ τῶν μπουρτζίων, καὶ βόμβαι 5 κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἡμέτερα δὲ 15. Σφαῖρα ἐπιτυχοῦσα τὸ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μνήματα κανονοστάσιον τῶν ἐχθρῶν ἐσήκωσεν εἰς τὸν αέρα φαινόμενόν τι, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐμάθαμεν ὕστερον παρ' αἰχμαλώτου, ἦτον ὁ πυροβολιστής.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔδειξαν οἱ ἐχθροὶ τὴν περισσοτέραν δύναμιν, ἀποφασίσαντες νὰ κυριεύσωσι τὴν πόλιν. Ἀρχίσαν ἀπὸ πρωῒας τὸν πυροβολισμὸν, ὅστις διήρκεσεν ἀδιακόπως δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βολῶν τῶν κανονίων πλησιάζει εἰς 1000· αἱ δὲ βόμβαι ἦσαν ἕως 20. Οἱ δὲ ἡμέτεροι ἀσχολοῦντο ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν διαφθειρομένων· ἀλλὰ ποῦ καὶ πῶς προφθάνουσι; Τέλος περὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἐπισύσεως κάμνουσιν ἔφοδον ἀπὸ τῶν κατεδαφισθέντων μπουρτζίων τῶν ἁγίων Θεοδώρων καὶ ἁγίων Αναργύρων, ἐν ᾧ ἀκόμη εἰς αὐτὰ δὲν ἦτον τελειωμένη ἡ ἐπισκευή· καὶ οὕτως ἐμβῆκαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν πόλιν. Εἰς τὴν θύραν τῶν Γύφτων ἐκτυπώθησαν παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀνδρείως καὶ ἰσχυρῶς, θέλοντες νὰ ἐφορμήσωσιν ἐκεῖθεν πρῶτον. Κατ' αὐτὴν τὴν ἐφοδὸν ἐφανένθησαν ἱκανοὶ τῶν

ἔχθρων, ἐξ ὧν τρεῖς ἀπεκεφάλισαν οἱ ἡμέτεροι· σπύ-
λαβον ἓνα ζῶντα, καὶ ἔλαβον μίαν σημαίαν. Ἐπία-
σαν δὲ καὶ τινὰς οἰκίας πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀρδα-
νικῆς θύρας, καὶ τουφεκίζουσιν ἐκείθεν τοὺς ἐχθροὺς.
Οἱ Τούρκοι ὅλοι ἦσαν μεθυσμένοι ἀπὸ ρακῆς. Τρέ-
ουσιν ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ζητοῦντες λάφυρα· ἀλλ'
οὐδὲν τινὼν ζῶν, οἷον ὄνων καὶ ἵππων τοῦ φόρτου,
ἀλλὰ δὲν εὗρηκαν. Ὁπλοφόροι Ἕλληνες δὲν ἦσαν
καὶ λιγότεροι τῶν ὀκτακοσίων εἰς ὅλην τὴν ἐκτεταμένην
τοῦ τείχους τῆς πόλεως περιφέρειαν· καὶ πῶς ἦτον
ἀνὰ τὸν ἄνθεξωσιν εἰς ἔφοδον 5000 ἔχθρων; Ἡμέ-
τερον παρ' ἡμέραν ἐπεριμέναμεν τὴν βοήθειαν, ἀλλὰ
ἐπρόφθασεν ἐν καιρῷ. Οἱ πληγωμένοι τῶν ἡμετέ-
ρων εἶναι 30, καὶ 12 λείπουσιν· ἀλλ' ἀγνοοῦμεν,
ἂν ἀπέθανον ὅλοι. Τὸ δειλινὸν ἔρριψαν οἱ ἐχθροὶ κατὰ
τῆς ἀκροπόλεως 20 βόμβας. Ἀπὸ τοῦ φρουρίου ἔ-
πασσον ἐχθρὸς, 2 τοῦ μηνὸς, σφαῖραι κανονίων ἕως 60.

Τὴν 4 τοῦ μηνὸς καταβαίνουσιν οἱ ἡμέτεροι πρὸς
τὸ ἀνατολικὸν μέρος· ἐμβαδίνουσιν εἰς οἰκίας· κτυποῦ-
σι τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἄλλους μὲν αὐτῶν καίουσιν· ἄλ-
λους δὲ συλλαμβάνουσιν ζῶντας. Οἱ φονευμένοι εἶναι
10· οἱ ζωγρημένοι 5, καὶ οἱ καυμένοι 3· ἐκ δὲ
τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν δύο ἐξ ἀνοητίας, καὶ ἐπλη-
γώθησαν ὀκτώ. Εἰς τῶν πληγωμένων εἶναι καὶ ὁ Μη-
τρος Σαλιάρης. Οὗτος ἐφάνη ὁ ἀνδρείότερος, καὶ ἐ-
μαίνεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν φονεῦν καὶ καίειν· ἀπέθα-
νε δὲ τὴν τετάρτην ἡμέραν· διότι ἡ πληγὴ ἦτον θανά-
τηφόρος. Αὐτὸς οὗτος ἦτον, ὅστις κατὰ τὴν ἀρχὴν
τοῦ πολέμου ἐπηήδησεν ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ ἀνοίξε-
ν τὴν θύραν τῆς Βομβονίστρας, διὰ τῆς ὁποίας εἰσῆλ-
θον εἰς τὴν πόλιν οἱ Ἕλληνες. Ὁδηγοὶ δὲ τούτων
ἦσαν ὁ Ν. Ζαχαρίτζας καὶ ὁ Νεροῦτζος Μπενιζέλος.
Ἐκεῖ ἐπληγώθη καὶ ὁ Δημήτριος Πρεβεζιάνας διὰ τὸ
ἀνόητον κίνημα τινῶν, καὶ ἡ πληγὴ εἶναι ὑπὸ τὸ γό-
νυ. Ἀπὸ δὲ τοῦ φρουρίου τουφεκίζομεν ἀδιακόπως τοὺς
ἐχθροὺς, καὶ πολλοὶ αὐτῶν φονεύονται, οἱ δὲ πλη-
γόνονται. Βόμβαι ἐχθρικαὶ ἐρρίφθησαν 67 κατὰ τῆς
ἀκροπόλεως (καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅλαι κατ' αὐτῆς). Ἀπὸ
δὲ τοῦ φρουρίου ἐρρίφθησαν 7 κανόνια. Ἀπὸ ἐχ-
θρικῆς βόμβας ἐφονεύθη εἷς, καὶ ἐπληγώθη μία,

Παρὰ τῶν αἰχμαλώτων ἐμάθομεν ὅτι ὁ Κιουταχῆς
ἔκαμεν ἐκπτώτον τὸν Καρυστινὸν Ὁμέρην, πασσάν
τῆς Εὐριπῶν, θυμωθεὶς ἐναντίον του εἰς τινὰ συνο-
μιλίαν γενομένην περὶ τῆς ἐφόδου. Ὁ Κιουταχῆς
ἔλεγεν ὅτι ὁ Γκούρας δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ φρούριον,
καὶ εἰς τοῦτο ἀντέλεγεν ὁ Ὁμέρ-πασσας. Διέσπει-
ρε δὲ καὶ πολλὰς συκοφαντίας εἰς τὸ στρατόπεδον
ὁ Κιουταχῆς κατὰ τοῦ Ὁμέρ-πασσα. Ἡ φιλονει-
κία αὕτη ἐγένετο εἰς τὴν ἀρχὴν σχεδὸν τῆς πολιορ-
κίας, ὅτε ἀνεχώρησε καὶ ὁ Ὁμέρ-πασσας ἐντεῦθεν.
Ἐμάθομεν προσέτι ὅτι ἐζωγρήθησαν ἐχθρὸς κατὰ τὴν
ἐφοδὸν τρεῖς Ἕλληνες, ὁ Νικόλαος Κολώνας, ὁ Γε-
ωργαντᾶς Δέγκλαρης, καὶ Σ. Θιάσπρας. Εἰς τῶν
αἰχμαλώτων ἐχθρῶν, ὅστις λείπει ἐκ Κωνσταντινου-
πόλεως ἡμέρας 40, εἶναι ἄνθρωπος τοῦ κόσμου·

ὀνομάζεται χατζῆ Μεχμέτης. Λέγει πρὸς τοὺς ἄλλους
ὅτι ἡ Καισάρεια, τὸ Ἐρζερούμι καὶ ἄλλαι ἐπαρ-
χίαι τῆς Ἀσίας ἐγένοντο ὑπήκοοι τῆς Περσίας, ἂν
ὁ καλὸς χατζῆ Μεχμέτης δὲν ψεύδεται, καὶ ὅτι οἱ
γενιτζαροὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως συνεννόησαν μετ'
αὐτῶν, ἔχοντες ἀπόφασιν νὰ ἐξώσωσι τοῦ θρόνου
τὸν σουλτάνον. Ὁ δὲ Κιουταχῆς, λέγει, ἀφ' οὗ
διέτριψεν ἐδῶ ὀλίγας ἡμέρας, ἀπεχώρησεν εἰς Θή-
βας, ἀφήσας τοποτηρητὴν του τὸν Κιοσέ-Μεχμέ-
πασσαν. Ἐρωτηθεὶς δὲ καὶ πόθεν λαμβάνει ὁ Κιου-
ταχῆς τὰ πολεμεφῶδια, ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἀ-
πεκρίθη, τὰ ὅποια ἔφερον πρὸ ἡμερῶν εἰς Εὐριπῶν
πέντε Αὐστριακὰ πλοῖα· εἶχε δὲ καὶ ὀλίγα ἀπὸ
Μεσολογγίου.

Τὴν 5 τοῦ μηνὸς παρουσιασθεὶς ὁ ἐχθρῖνος χ.
Μεχμέτης εἰς τὸν φρούραρχον ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι
ἀρχιπυροβολιστὴς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ δοκιμασθεὶς εὐρέ-
θη τῶντι τοιούτος. Ὅθεν ὁ στρατηγὸς Γκούρας ἐδιώ-
ρισεν αὐτὸν ἐπιμελητὴν ἰδιαιτέρου κανονοστασίου, ὅστις
κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ πραγματικὴν δεῖξιν θέ-
λει μεταχειρισθῆ πιστῶς τὸ ἐπάγγελμα του· ὁ δὲ
Γκούρας ὑπεσχέθη εἰς αὐτὸν πολλὰ καὶ καλά.

Οἱ ἐχθροὶ ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ δειλινοῦ ἕως εἰς τὰς
δύω ὥρας τῆς νυκτὸς 100 βόμβας· τὸ δὲ φρούριον
ἐρρίψε κανόνια 20 καὶ βόμβας, 31. Ἐπληγώθησαν
ἐκ τῶν ἡμετέρων πέντε, καὶ ἀπέθανον δύο· ἀπέθανε
δὲ καὶ ὁ Ἀθανάσης Σεΐζης πληγωθεὶς ἐχθρὸς.

Τὴν ἐρχομένην νύκτα περὶ τὴν ἕκτην ὥραν εἶδομεν
τὴν ἡμετέραν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἐστρατοπεδευμένην
εἰς Χαϊδάρι, μίαν ὥραν καὶ ἡμίσειαν ἀπέχον τῆς
πόλεως, ἣτις μᾶς ἐγνωστοποιήθη διὰ τοῦ πυροβολι-
σμοῦ τῶν τουφεκίων. Οἱ ἐχθροὶ μὴ προσδοκῶντες τοῦ-
το, καὶ βλέποντες αἰφνιδίως μίαν τοιαύτην Ἑλλη-
νικὴν δύναμιν ἐδειλίασαν ὅχι ὀλίγον· καὶ παραντίκα
συνάγονται καὶ πεζοὶ καὶ ἵππεις, καὶ ἀπέρχονται εἰς
ἀπάντησιν, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ δύο κανόνια.
Στήσαντες δὲ ταῦτα ἐναντίον τῶν ἡμετέρων, καὶ πυ-
ροβολήσαντες ἱκανῶς, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, τὴν 6
τοῦ μηνὸς ὥρμησαν τὴν συνειθισμένην ὁρμὴν. Ἀφ' οὗ
δὲ οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἄφησαν νὰ προχωρήσωσι πλη-
σιέστερον, ἄρχισε πρῶτον τὸ πυροβολικὸν τοῦ τακτι-
κοῦ σώματος ἀφ' ἑκατέρων τῶν μερῶν· εἶτα οἱ ὀ-
πλίται ἄτακτοι πυροβολοῦντες ἀκαταπαύστως, ἄλλοι
μὲν κεκρυμμένοι εἰς τι ρεῦμα· ἄλλοι δὲ εἰς τὴν
πεδιάδα· καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐκτύπησαν κατὰ κράτος.
Ἐτρεψαν αὐτοὺς εἰς φυγὴν, τοῦ τακτικοῦ στρατεύμα-
τος βηματίζοντος τακτικῶς, καὶ τοῦ ἀτάκτου συμ-
πορευομένου ἀφ' ἑκατέρων τῶν μερῶν καὶ τουφεκίζον-
τος. Οἱ ἐχθροὶ μόλις μετὰ μιᾶς ὥρας φυγὴν ἡμ-
πόρεσαν νὰ συνέλθωσι καταφυγόντες εἰς τὸν ἐλαιῶνα.
Τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει ἐχθροὺς κατέλαβε φόβος καὶ
τρόμος, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐξῆλθον τῆς πόλεως.
Τὴν μάχην ταύτην θέλουσιν ἐξιστοῦν οἱ ἐκεῖ πα-
ρευρεθέντες περιστατικώτερον· ἡμεῖς δὲ γράφομεν ὅσα
ἡμπορέσαμεν νὰ παρατηρήσωμεν διὰ τῶν τηλεσκοπί-

ων Τὴν αὐτὴν νύκτα ἔρριψαν οἱ ἐχθροὶ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως βόμβας 36, καὶ γρανάτας 4. Ἐφονεύθη ὁ Νικόλας Μασούρης Ἀθηναῖος· τὴν δὲ ἡμέραν ἕως νυκτὸς ἔρριψαν 16 βόμβας καὶ γρανάτας 4· τὸ δὲ φρούριον ἔρριψε κανόνια περὶ τὰ δεκαπέντε.

Τὴν 7 τοῦ μηνὸς οἱ ἐχθροὶ ἦσαν εἰς μεγάλας ἐτοιμασίας· ἐτοπιασθήθησαν δὲ εἰς Περιστέρι ἀπέναντον τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ δύο κανόνια· οἱ δὲ ἡμέτεροι ἔμενον εἰς τὰς προτέρας τῶν θέσεις· ἀλλὰ κινήσεις δὲν ἔγινεν οὔτε τοῦ ἑνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου μέρους. Κατὰ τῆς ἀκροπόλεως ἔρριφθησαν ἀπὸ ἀρχομένης νυκτὸς 20 βόμβαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φρουρίου ἔρριφθησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν 15 κανόνια.

Τὴν 8 τοῦ μηνὸς παράταξις εἰς Χαϊδάρι ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, καὶ ἡ μάχη ἤρξατο ἄμα λαμπρυνομένης τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὸν ἑξαετῆ τοῦτον πόλεμον δὲν ἐγένετο ἄλλοτε ποτε τοιαύτη τακτικὴ μάχη μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων εἰς πεδιάδα. Αἱ δυνάμεις ἑκατέρωθεν ἦσαν σχεδὸν ἴσαι· ὑπερεῖχον δὲ οἱ ἐχθροὶ κατὰ τὸ ἵππικόν, τὸ ὁποῖον ἐσυμψοῦτο εἰς 2000 καὶ ἐπέκεινα, ἐν ᾧ οἱ Ἕλληνες ἦσαν ὅλοι πεζοί. Τὸ πῦρ διήρκεσε μέχρι νυκτὸς· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένετο καὶ τις διακοπὴ. Ὅσακις δὲ ἠθέλησεν ὁ ἐχθρὸς νὰ προχωρήσῃ, ἀπωθήσθη βεβλαμμένος. Κατὰ πρώτην ὁρμὴν συνεπλάκη τὸ ἵππικόν τοῦ ἐχθροῦ μετὰ μέρος τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, ὅπου ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν ὁμολογίαν Ἀλβανοῦ τινος 120 ἵπποι. Ἐθεώρει τὰ γινόμενα καὶ τις Γαλλικὴ φρεγάτα, ἡ ὁποία συμπεραίνεται ὅτι ἦτον ἡ τοῦ Κ. Δεργινῦ, ἀραγμένη εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἄν πρέπη νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τοὺς λόγους ἑνὸς Ἀλβανοῦ, ὅστις ὁμνύει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ του, πεσόντος εἰς τὴν μάχην, καὶ εἰς τὴν θρησκείαν του, οἱ φονευμένοι τῶν ἐχθρῶν εἶναι πεζοὶ 1200, καὶ ἵππεις 500 κατὰ τὰς δύο μάχας· οἱ δὲ πληγωμένοι ἀναμφιδόλως περισσότεροι. Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἦλθε βοηθὸς καὶ ὁ Ὁμέρ-πασσας ἐξ Εὐρίπου. Παρ' ἄλλον Ἀλβανὸν ἐμάθομεν ὅτι ἐπληρώθη καὶ ὁ κεχαγια-μπης.

Βόμβαι ἐχθρικάι ἡμέραν καὶ νύκτα ἔπασσον εἰς τὴν ἀκρόπολιν 60· ἡμέτεραι δὲ 4, καὶ κανόνια 14.

Τὴν 9 οἱ ἐχθροὶ ἄλλοι μὲν συνήχθησαν εἰς τὴν πόλιν, ἄλλοι δὲ περιφέρονται εἰς τὰ περίχωρα. Βόμβαι ἐχθρικάι 22, καὶ κανόνια 25· ἡμέτερα δὲ κανόνια 12.

Τὴν 10 ἔπασσον βόμβαι ἐχθρικάι 85 καὶ 70 κανόνια, ἐξ ὧν ἐθανατώθησαν δύο τῶν ἡμετέρων· ἀπὸ δὲ τοῦ φρουρίου κανόνια 20.

Τὴν 11 βόμβαι 65, καὶ κανόνια 72· ἀλλ' ἡ μόνη αὐτῶν βλάβη ἦτον ἑνὸς ὁ φόνος. Τὸ φρούριον ἔρριψε κανόνια 20.

Τὴν 12 βόμβαι ἐχθρικάι 50, καὶ κανόνια 55, ἐξ ὧν ἐθανατώθησαν τρεῖς. Ἀπὸ δὲ τοῦ φρουρίου 22 κανόνια, ἐξ ὧν ἐν ἐπιτυχὸν τὰ ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ κανονιστασίου κατέκαυσε τρεῖς.

Τὴν 13 καὶ 14 βόμβαι 70, καὶ κανόνια 100, ἐξ ὧν ἐθανατώθησαν δύο, καὶ δύο ἐπληρώθησαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ φρουρίου κανόνια 100, καὶ βόμβαι 6. Σφαῖρα δὲ ἐμπέσουσα ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ κανονιστασίου κατέκαυσε τὴν πυρίτιδα κόνιν· ἴσως κατέκαυσε καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ ἀνθρώπους.

Ἀπάντησις εἰς τὴν παρὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου γινομένην ἀνάλυσιν τῆς ὑπ' Ἀριθ. 12 ἀποφάσεως τοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου. Ἀριθ. 231 τοῦ Φ. τοῦ Ν.

Δυσανεστούμενος, φαίνεται, ὁ Συντάκτης τοῦ Φ. τοῦ Νόμου, διότι τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον ἔκρινε νομίμους τὰς αἰτήσεις πολλῶν πολιτῶν, περὶ τοῦ νὰ δικασθῶσι κατὰ νόμον οἱ παρανόμως προδικασθέντες, Γεώργιος Θ. Ὁρβανίδης, Ἀργυρὸς Ταρμπουχτζής, καὶ τινες ἄλλοι, ὑποπτοὶ προδοσίας ἐσχάτης τοῦ ὀλικοῦ ἔθνους, ἐκθέτει ἀναλυτικῶς παρτηρήσεις του τινὰς εἰς τὸν 231 Ἀριθμὸν τῆς ἡμερίδος του, κατὰ τῆς ὑπ' Ἀριθ. 12 ἀποφάσεως τοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται ἀποχερῶντως τὸ παράνομον τῆς προγεγενημένης διαδικασίας τῶν εἰρημένων ὑπόπτων, καὶ τὸ νόμιμον τοῦ νὰ δικασθῶσιν οὗτοι ἤδη. Ἀλλ' εὐκόλον εἶναι ν' ἀποδείξωμεν ἐναργῶς τὴν ἀπάτην τοῦ Κ. Συντάκτου, καὶ νὰ πληροφωρήσωμεν τὸ κοινὸν περὶ τῆς παρανομίας τῆς προλαβούσης κατὰ τῶν ὑπόπτων τούτων διαδικασίας, καὶ περὶ τῆς νομιμότητος τοῦ νὰ δικασθῶσιν οὗτοι παρὰ τοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ εἰδικὴ δικανικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἐδίκασε τοὺς περὶ τὸν Γ. Θ. Ὁρβανίδην ὑπόπτους προδοσίας ἐσχάτης ἦτο κατὰ πάντα λόγον παράνομος, καὶ ὀλοτελῶς μορφὴν δικαστηρίου δὲν εἶχε. Καθότι οὔτε ἐπαρχιακὸν δικαστήριον εἶναι δυνατόν νὰ ὀνομασθῇ, οὔτε ἐκκλητὸν, οὔτε ἀνώτατον. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν § γ' τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων, θεσπισθέντος παρὰ τῆς β' ἐθνικῆς συνελεύσεως, τὸ μὲν ἐπαρχιακὸν δικαστήριον εἶναι τριμελές, ἐκλεγόμενων τῶν μελῶν του παρὰ τῆς ἐπαρχίας, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ αὕτη ἦτο πενταμελής, ἀμέσως παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐκλεχθεῖσα· τὸ μὲν ἐκκλητὸν οὔτε πρωτοπαρουσιάστως οὔτε ἀνεκκλήτως δικάζει ἐγκλήματα προδοσίας ἐσχάτης (§ 1. καὶ § 3 Ἀριθ. τοῦ αὐτοῦ § ὁργανισμοῦ τῶν Δικ.)· ἡ δὲ ἐπιτροπὴ αὕτη πρωτοπαρουσιάστως καὶ ἀνεκκλήτως ἐγκλήματα ταῦτα ἐδίκασε· τὸ ἀνώτατον δικαστήριον εἶναι ἐννεαμελές, καὶ πρωτοπαρουσιάστως ὑπόθεσις εἰς αὐτὸ δὲν ἀναφέρεται, κατὰ τὸν § οδ' τοῦ Συντάγματος· αὕτη δὲ πενταμελής, καὶ πρωτοπαρουσιάστως ἐδίκασε. Κατὰ δὲ τὴν θ' συνέπειαν τοῦ § πθ' τοῦ θεμελιώδους νόμου οἱ δικασταὶ ἐρκίζονται ἐνώπιον τοῦ κοινῶν, τὰ μέλη ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης οὔτε τὸν ἀνώτατον οὔτε τὸν πρωτοπαρουσιάστως ὅρκον τῶν εἰς τὸ κοινὸν ἔδωκαν, καὶ οὔτε τοὺς μάρτυρας ὥρκισαν· διότι μὴ ἄντες αὐτοὶ

ὀρκισμένοι πῶς ἐδύναντο νὰ ὀρκίσωσιν ἄλλους; Ὅποι-
 ας λοιπὸν φύσεως δικαστήριον ἦτο ἡ πενταμελής αὐ-
 τή ἐπιτροπή, καὶ ποῦ ἐπιστηριζόμενοι νὰ ὑπολάβωμεν
 αὐτὴν νόμιμον, ἐν ᾧ ποῦ ποτε, οὔτε εἰς τὸν Συν-
 ταγματικὸν Χάρτην φαίνεται, οὔτε εἰς αὐτὴν τὴν φύ-
 σιν τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων; Ἄρα παράνο-
 μος ἡ ἐπιτροπή αὕτη, καὶ οὔτε κατὰ μικρὸν μορ-
 φὴν δικαστηρίου δὲν εἶχε· ἐπομένως δὲ καὶ αἱ πρά-
 ξεις αὐτῆς παράνομοι, καὶ αἱ ἀποφάσεις παρανομώ-
 νται. Ἄλλ' οἱ ἐπικυρωθέντες νόμοι τῶν θειμνήστων
 ἡμετέρων αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς
 ἡ. Ἀστρεὶ β' ἐθνικῆς συνελεύσεως, κατὰ τὸν § π'
 τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος, θεσπίζουσιν οὕτως "εἴτι
 γένη ἔξω τῶν νόμων δὲν στέργεται, μακάρι καὶ ἂν
 εἶναι πολλὰ δίκαιον." καὶ "Ἡ ἀπόφασις, ὅπου
 γένη παράνομος φανερὰ ἀπὸ κάθε κριτῆν, καὶ χω-
 ρὶς ἐκκλητίου, ἀνατρέπεται· καὶ ἕως τριάκοντα χρό-
 νους ὅπου νὰ εὐρίσκεται ἀνατρέπεται, καὶ δὲν ἔχει
 τὸ κύρος [Ἀρμ. σελ. 4, καὶ 34],". Ὡστε νο-
 μίμως ἀπεφάσισε τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον νὰ δι-
 κάσῃ τοὺς ἔξω τῶν νόμων προδικασθέντας ὑπόπτους προ-
 δοσίας ἀσχάτης. Ἄς ἴδωμεν δὲ καὶ τὰς ἀνα-
 λύσεις τοῦ Κ. Συντάκτου μας.

"Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, λέγει ὁ Συντάκτης,
 ἀναιροῦνται ἐν γένει ὅλαι αἱ ἀποφάσεις, ὅσαι ἐγι-
 ναν ἄχρι τῆς συστάσεως τοῦ προσωρινοῦ δικαστη-
 ρίου· διότι αἱ περιστάσεις δὲν ἐσυγχώρησαν προτή-
 τερα νὰ συσταθῇ ἡ ὀρισμένη ἀπὸ τὸ Σύνταγμα
 ἐννεαμελής ἐπιτροπή, ἀλλ' ἐδιωρίσθησαν κατὰ καιρὸν
 μερικαὶ καὶ προσωριναὶ ἐπιτροπαί".

"Ὅσα κάμνουν αἱ συνταγματικαὶ διοικήσεις ἐναντίον
 τῶν καθεστώτων νόμων, παραδαίνουσαι αὐτοὺς, εἶναι
 αὐταναίρετα, καὶ κανεὶς δὲν χρεωστεῖ νὰ ὑπακούῃ
 εἰς αὐτὰ, ὡς παράνομα. Ὁ νόμος λοιπὸν καὶ ὄχι ἡ
 ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἔχει πρὸ πολλοῦ ἀκυρωμέ-
 νας τὰς παρανόμους ἀποφάσεις· ἐκ δὲ τῆς ἀναιρέσε-
 ως τῶν παρανόμων ἀποφάσεων βλάβη, ἢ ὠφέλεια εἰς
 τὸ ἔθνος προκύπτει; βεβαιότατα ὠφέλεια· διότι καὶ
 τὸ δίκαιον ἐκάττου κατὰ νόμον δίδεται, καὶ εἰς τὸ
 μέλλον αἱ τοιαῦται παρανομίαι ἐμποδίζονται. Πλὴν ἐγὼ
 ὑποθέτω ὅτι ἡ ἀκύρωσις αὕτη ἐπιφέρει καὶ βλάβην,
 πρᾶγμα πάντῃ ἀνύπαρκτον· ἀλλ' ἂς ἀποκριθῇ ὁ Κ.
 Συντάκτης, ποία εἶναι μεγαλειότερα βλάβη, ἢ ἀπὸ
 τῆς ἀκυρώσεως τῶν παρανομιῶν, ἢ ἡ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐμ-
 φωλεύωσιν εἰς αὐτὰ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπι-
 κρατείας ἄνθρωποι ὑποῖτοι προδοσίας ἐσχάτης, χω-
 ρὶς ποσῶς νὰ δικασθῶσι νομίμως, ἀλλὰ νὰ παραιτῶν-
 ται, διὰ νὰ ἐνεργῶσι τοὺς κατὰ τῆς πατρίδος ἀνείους
 σκοπούς των, ἂν ἦναι τοιοῦτοι, διότι ἐφθασαν ἅπασι
 νὰ ἀθωωθῶσιν ἀνόμως; ἢ ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως τῶν πα-
 ρανομιῶν βλάβη εἶναι μεγαλειότερα, ἢ ἡ ἀπὸ τοῦ νὰ
 ἐπικυρῶνται αἱ παρανομίαι, καὶ οὕτω κατ' ὀλίγον νὰ
 γένῃ ἕξις ἢ παράδοσις τῶν νόμων, καὶ τὸ ἔθνος νὰ

ὑποπέσῃ εἰς δεσποτισμὸν, ἢ εἰς ἀναρχίαν; Ἄλλ' ἄ-
 ραγε αἱ περιστάσεις δὲν συγχώρησαν νὰ συστήσῃ ἡ
 προλαβοῦσα Διοίκησις τὸ δικανικόν, κατὰ τὴν γενικὴν
 Διελθσιν τοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ εἶχε καιρὸν νὰ ἐπινοήσῃ
 τόσα καὶ τόσα περιττὰ ὑποεγγήματα, τὰ ὅποια ἐ-
 φεραν ὄχι μικρὸν ὄλεθρον εἰς τὸ ἔθνος; Καὶ τοῦτο δὲ
 τὸ ἀπίστευτον ἂν ὑποτεθῇ, εἰς τὴν Διοίκησιν ὅμως
 ἦτον σφοδρῶς ἀπηγορευμένον νὰ πράξῃ τι ἐναντίον τοῦ
 θεμελιώδους νόμου, οἰκειοποιουμένην τὴν δύναμιν τὴν
 δικανικὴν, τὴν ὅποιαν τὸ ἔθνος ἀποφάσισεν ἀνεξάρτη-
 τον, αἰτίαν προβάλλουσα τὰς περιστάσεις. "Ἐπ'
 οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ περιστάσει δύναται ἡ διοίκη-
 σις νὰ νομοθετήσῃ ἐναντίον εἰς τὸ παρὸν πολίτευμα.
 [Ἰδε ψήφ. τῆς β' ἐθν. Συνελεύσεως. Ἀριθ. 19.]".

(Τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς)

Ἐλάβομεν ἀπὸ Ὑδρας ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ
 ἀντιναυάρχου Κ. Γ. Σαχτούρη πρὸς τοὺς προκείμενους
 τῆς νήσου ταύτης ἀπὸ 22 Αὐγούστου ἐξ Ἰκαρίας,
 ἀπὸ τοῦ ὁποίου μαθάνομεν, ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος
 κατὰ τὴν 15 τοῦ μηνὸς τούτου ἔπλευσε πάλιν κα-
 τὰ τῆς Σάμου. Ἀλλὰ μόλις ἐπαρουσιάσθησαν ἐμ-
 προσθεν αὐτοῦ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ ἀμέσως ὁ
 ἐχθρικός στόλος ἐδιωρίσθη, καὶ δέκα μὲν πολεμικὰ
 πλοῖα, καὶ πολλότατα πλοῖα ἠνώθησαν εἰς Σουα-
 τζίκι· ὁ δὲ λοιπὸς στόλος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ
 μέρος πλοιαρίων, ὑπῆγεν εἰς Ἀσπρὰ χώματα, καὶ
 ἐκεῖ ἄρῃξεν, ἀθήσας τὰ ἀναγκαῖα εἰς παραθύλαξιν
 πλοῖα. Ὁ Ἑλληνικός στόλος ἀδύνατος ὢν δὲν ὑπῆ-
 γε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ἡμέραν καὶ νύκτα παρα-
 πλέων παρετήρει αὐτόν. Κατὰ τὴν 18 τὸ πρωὶ ἦσαν
 τὰς ἀγκύρας 37 μεγάλα ἐχθρικά πλοῖα, καὶ ἐφαί-
 νοντο ὅτι ἐμελλον νὰ ὑπάγωσιν ἐναντίον τῶν ἡμετέρων· ἀλλ'
 ἂψ οὗ οὔτοι ἐπλησίασαν, καὶ ἄρχισαν νὰ κανονοβολῶσιν, ὁ
 ἐχθρὸς ἐπιστρέφων διὰ μιᾶς διευθύνθη πρὸς τὴν Χίον,
 καὶ οὕτως ἀπέτυχεν τοῦ σκοποῦ καὶ ταύτην τὴν φορὰν
 ὁ πονηρὸς Τοπάλης. Ὁ Ἑλληνικός στόλος ἠναγκά-
 σθη ν' ἀράξῃ εἰς Ἰκαρίαν διὰ τοὺς ἐναντίους ἀνέ-
 μους, προσμένων ἐν ταύτῳ καὶ τὰ πρὸ ἡμερῶν ἐκ-
 πλεύσαντα 20 πολεμικὰ πλοῖα καὶ πυρπολικά, τὰ
 ὅποια ἂν ἐπρόφθανον ἐκεῖ πρότερον, δὲν ἀμφιβάλλο-
 μεν ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος ἤθελε κακοπάθει· ἀλλὰ
 μόλις δύο πλοῖα ἐφθασαν, τὸ τοῦ Κ. Μέξη καὶ τὸ
 τοῦ Κ. Μεθενίτου.